

καπνίαν etiam potuit dicere quia comparat sumo A patrem fugitanti. Sed & notandum καπνίας & κα- νίαν genus esse vitis quæ siccissimum & acerri- mun vinum facit, sunt etiam qui vinū Capnia in vinum existiment quod in Benevento Italico op- pido gignitur. Βαλανον ἐπιφέρεται.] Tantquam de mure loquitur, ferrum rodente ut dixit Seneca in Claudij ludo (quem διπολοπώθων inscriptis quasi δύο τρισκελοντικῶν διποδέσσιν, quasi id genus cibi eum letho dederit, quāuis boletum lethi cau- sam fuisse constet inter omnes eius tempestatis historicos) Est autem Βαλανον ferrum quod εἰς μο- χλὸν ἐμβάλλεται, & propriè ματλανον vocatur, unde βαλανάχερα clavis dicitur τοῦ τοῦ αγρίου ή βαλα- νον; ut βαλανώτας, est πελεῖδων.

Σχόλια. Δρακοντίδης.] πονηρὸς διδοῖς πλείσταις πατερίαις οὐεχόμενος. οὐ πλάτων θείσθις. Καλλί- στρατος ἡ ένατη φυσική μηδέμωνυμος. ἐπι γε διδοῖς τοῦ οὐελατοῦ λιθοφίσμα πελείδην αρχίας γεάντας οὐε- ειστολένης ἐπολιτείας.

BIS E T V S. Μ' οὐχιον] αὐτὶς τοῦ, μοι ἔχεσθαι. Αποσκλῆναι] σκλῆμι καὶ τὸ Εὐσάθιον, αρχαῖον θετρη-

ΦΙ. Διαζώξομαι τούς γ' ὁδαῖς τὸ δίκτυον.
Βδε. Αλλ' οὐκέχεις ὁδὸντας. Φιλον. οἴμοι δεί-
λαιος.

Πῶς αὐτὸν διποτείνωμι; πῶς; δοτε ξίφος
Οπως Τεχετ. η πινάκιον πυπτικόν.

Βδε. Ανθεψός διδοῖς μέχρι τὸ δράσθε κακόν.
ΦΙ. Μα τὸν δι οὐ δῆτ' αλλ' διποδότας βούλο-
υα

Τὸν δόνον αὐτοῖς Τεις κανθηλίοις.

Νευλινία γάρ δέσιν. Βδε. εὔκοινον καὶ έγω

Αὐτὸν διποδόμενον δῆτ' αἱ. ΦΙ. οὐ χωματερός έγω.

Βδε. Μα δι αλλ' αμενον. αλλὰ τὸν δόνον έξα-
γε.

ΟΙ. Οἰαν περέρατον περιθηνεις οὐειρονικός,

Ινα δῆτον εκπέμψεις. Βδε. αλλ' οὐκέπα-
σεν.

Ταῦτη γέγωνδο μάθομεν τεχνωμένα.

Αλλ' εἰσιών μοι τὸν δόνον σεξάγαν δοκώ.

Οπως αὐτὸν γέρεον μὴ τὸ διδοκύνθη πάλιν.

Καθων. τι κλαψεις; δοπι πετεσσος πήμεσερ.

Βάσιζε θαῦτον. τι σενεις; εἰ μὴ φέρεις

Οδυσσέα πινάγ'. ΟΙ. αλλὰ ναὶ μηδε δοτε φέρεις

Κάπωτε Τευτονι πινάδεμενότα.

Βδε. Ποιον φέρειδωμαμ; ΟΙ. τουτονι. Βδε. τον-
τὶ τίλω;

Σχόλια. Οδαῖς δίκτυον.] τινῶ πάλιν δῆτε δί-
κτυον, φαίνεται τινῶ πελείδη τὸν καπνοδέχλω. Αλλ' οὐκέχεις
ὁδὸντας.] ἐπαιξεν ἐπει γέρεων λι. οἱ ἡ γέροις τε, διποδό-
λουσι τε τοὺς ὁδοντας. Τιμπτικόν.] καθεδικαστὸν ὃπου
πέλι μακράν χαράσαντες κατεδικάσον ή τὰς μιρρὸν ή
ἀπτέλιον. Αποδόθαι.] τωληθει. Κανθηλίοις.] δόνοις
μεγάλοις. Επιοφῶν, οὖτις οὐτούς Βασιλῶν οἱ Φοίνικες οὐ μένον
ἢ ταλεδρωιοι δι μέγεθος γίνονται. οἱ δὲ πετεζόμενοι διπο-
βάρες ἀνά κυρτομάται ἀστερ ὄντοι κανθηλίοις. καὶ Πο-
λύδειος. ἐν γε δέ τοι διποδέμενοις φορτίοις Τεις κανθηλίοις
λαβέοντας δὲ τοῦ ὅπιατεν, φορθέδεται περὶ αὐτοῦ ἐκέλευ-
σετε τοὺς πελεῖς. οὐ γνωμήν ουαίτη πελεῖς πάντες χάρα-
κας ασφαλίσατον γνέσιαν φρόντημα.

μα, διδοῖς τοῦ σκλῆρον δοκεῖ γνέσια. τοῦτο δὲ εἰς τὸ σκέλη-
λω, διηλοῖς ζεραίνω. σκλῆραι δὲ οὐς λιποτεῖσται, σκέ-
λαι. καὶ τὸ σωθεῖστον διποληναῖ, διποδέμεναῖ, καὶ διποθε-
ται, οὐς ἐρυννέεις Σείδας.

C H R I S T. Δρακοντίδης.] Scelestus fuit hic Dracontides & multis obnoxius damnationibus ut in Sophistis ait Plato. At Callistratus vnum putat esse è triginta tyrannis vel eiusdem nominis. Scriptis enim scitum de oligarchia illorum triginta ut Aristoteles autumat è πολιτείαις. Ceterum

B quum hic me torqueat locus, neque sensum eliciam quem coniicio, suspicor primum legendum ἐμπαράσται. Deinde δικαΐοντας ἀλλ' &c. ut sit πρὸς ἀλλά με δικαΐοντας ἐπειφέρεται Δρακοντίδης. Plutarchus in Pericle Dracontidae meminit. Μ' οὐχίστην] Pro moi ἔχοντεν. Fingit autem de industria Dei reponsum ut patrem deterreat à fuga. Sed male in Veneta editione habes διποληναῖ ποτε. legendum enim τότε. At cum ait ὃ διδοῖς δικτυον appareat supra ipsum esse in camino cui responderas filius, ait τὸν ἔχεις ὁδόντας. Nam senex edentulus erat.

P H. Rete istud ergo mordicus corrosero.

B D E. Edentulus ne? PH. me missellum quo cedo,

Iam te necare possem pacto? ocyus

Ensem aut tabellam ferte damnatoria m.

B D E. Homo iste quoddam grande molitur malū.

D P H. Minime, Iouem ipsum testor, ac tantum velim

Venum dare ipfis insimul cantherys

Deductum asellum, nam noua est luna. B D E.

atqui ego

Venum dabo ipsum. PH. non quidem quanti darem.

B D. Quin melius, at tu, verna, asellū protrahe.

E S E R. Qualem ille fingens nēpe prætexiū dedidit Sperans remitti. B D. sed nihil traxit tamen.

Adeo hunc sagaci nare persensi dolum.

Sed istum asellum ingressus educam, ut senex

Ne pafū iste rursus occiniscere.

O mule, quid fles? an quod hac ductas die

Venibis? i nunc ocyus, cur eiulas

Si non Vlyssen post vehes? SO. at per Iouem

Fert ecce quendam hunc subitus irrepitium.

F B D. Fac videam, ubi ille? SO. non vides? BD.

quid hoc noni est?

B I S E T V S. Αλλ' ὑπακεσίον σω, ζτω, σω αὐτὸν τοῖς τοῖς κανθηλίοις, κανθηλία δὲ καὶ τὸν Ησύχιον, ζτητὸν δέ τοις σάγματα, καὶ τά τοις διποιδέμενα λύματα πλέγματα.

Σχόλια. Νευλινία γάρ δέσιν.] έθος λι. Αθηνήσιον τὸν τρυπητὸν πιπαράσκειν. Τὸν δόνον ἔχειε.] πορός τὸν οἰκέτην φοι. Αλλ' οὐκέπασσον.] ἐπέτυχε, πελεῖδη τὸν παροιμίαν. αὐτὸν μὴν οὐ μένειθος καὶ δὲν ἔπασσον. εἰλέγετο δὲ δηλητὴν περί παθειαντας ἀγνιστρον μηδεγοινες ζητειται γανθινοις τινοις. Κανθων. τι κλαψεις.] οὐς βαρημόντας τὸν δόνον. έφερε γε τὸν γέροντα ιπποκριμαθέντας διαφραγμή μημονι τοῦ Οδυσσέας δηλι τοῦ κειού φερομόνις εφ' ὧτε οὐρανού τὸν Κύκλωπα ὅτε καὶ πρόβατον